

האבכה בחזל החמ"י? לא אלה ופתרונה – וההפתעה הלאונה בזכרי הנביא

Weeping for the (soon to be-rebuilt) Mikdash???

זכריה ז-ח

(א) ויהי בשנת ארבע לדרוש המלך היה דבר-ה' אל-זכריה בארבעה לחדש התשעי בכסלו: (ב) וישלח בית-אל שר-אצור ורגס מלך ואנשיו לחלות את-פני ה': (ג) לאמר אל-הכהנים אשר לבית-ה' צבאות ואל-הנביאים לאמר האבכה בחדש החמשי הנזר כאשר עשיתי זה כמה שנים: (ד) ויהי דבר-ה' צבאות אלי לאמר: (ה) אמר אל-כל-עם הארץ ואל-הכהנים לאמר כי-צמתם וספוד בחמישי ובשביעי וזה שבעים שנה היום צמתני אני: (ו) וכי תאכלו וכי תשתו הלא אתם האכלים ואתם השתים: (ז) הלא את-הדברים אשר קרא ה' ביד הנביאים הראשנים בהיות ירושלם ישבת ושלוה ועריה סביבתיה והנגב והשפלה ישב: (ח) ויהי דבר-ה' אל-זכריה לאמר: (ט) זה אמר ה' צבאות לאמר משפט אמת שפטו וחסד ורחמים עשו איש את-אחיו: (י) ואלמנה ויתום גר ועני אל-תעשקו ורעת איש אחיו אל-תחשבו בלבבכם: (יא) וימאנו להקשיב ויתנו כתר סדרת ואזניהם הכבדו משמוע: (יב) ולפס שמו שמיר משמוע את-התורה ואת-הדברים אשר שלח ה' צבאות ברוחו ביד הנביאים הראשנים ויהי קצף גדול מאת ה' צבאות: (יג) ויהי כאשר-קרא ולא שמעו בן יקראו ולא אשמע אמר ה' צבאות: (יד) ואסערים על כל-הגוים אשר לא-ידעום והארץ נשמה אחריהם מעבר ומשב וישמו ארץ חמדה לשמה: (א) ויהי דבר-ה' צבאות לאמר: (ב) זה אמר ה' צבאות קנאתי לציון קנאה גדולה וחמה גדולה קנאתי לה: (ג) זה אמר ה' שבתי אל-ציון ושכנתי בתוך ירושלם ונקראה ירושלם עיר-האמת והר-ה' צבאות הר הקודש: (ד) זה אמר ה' צבאות עד ישוב זקנים וזקנות ברחבות ירושלם ואיש משענתו בידו מרב ימים: (ה) ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבותיה: (ו) זה אמר ה' צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים ההם גם-בעיני יפלא נאם ה' צבאות: (ז) זה אמר ה' צבאות הנני מושיע את-עמי מארץ מזרח ומאדן מבוא השמש: (ח) והבאתי אתם ושכנו בתוך ירושלם והיו-לי לעם ואני אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה: (ט) זה אמר ה' צבאות תחזקנה ידיכם השמעים בימים האלה את הדברים האלה מפני הנביאים אשר ביום יסד בית-ה' צבאות ההיכל להבנות: (י) כי לפני הימים ההם שכר האדם לא נהיה ושכר הבהמה איננה וליוצא ולבא אין-שלוש מן-הצד ואשלח את-כל-האדם איש ברעהו: (יא) ועתה לא כימים הראשנים אני לשארית העם הזה נאם ה' צבאות: (יב) כי-זרע השלוש הגפן תתן פריה והארץ תתן את-יבולה והשמים יתנו טלם והנחלתי את-שארית העם הזה את-כל-אלה: (יג) והיה כאשר הייתם קללה בגוים בית יהודה ובית ישראל בן אושיע אתכם והייתם ברכה אל-תיראו תחזקנה ידיכם: (יד) כי זה אמר ה' צבאות כאשר זממתי להרע לכם בהקציף אבתיכם אתי אמר ה' צבאות ולא נחמתי: (טו) בן שבתי זממתי בימים האלה להיטיב את-ירושלם ואת-בית יהודה אל-תיראו: (טז) אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש את-רעהו ואמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם: (יז) ואישו את-רעת רעהו אל-תחשבו בלבבכם ושבעת שקר אל-תאהבו כי את-כל-אלה אשר שנאתי נאם-ה': (יח) ויהי דבר-ה' צבאות אלי לאמר: (יט) זה אמר ה' צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית-יהודה לששון ולשמחה ולמעדים טובים והאמת והשלום אהבו: (כ) זה אמר ה' צבאות עד אשר יבאו עמים וישבי ערים רבות: (כא) והלכו יושבי אחת אל-אחת לאמר גלכה הלוך לחלות את-פני ה' ולבקש את-ה' צבאות אלקה גס-אני: (כב) ובאו עמים רבים וגוים עצומים לבקש את-ה' צבאות בירושלם ולחלות את-פני ה': (כג) זה אמר ה' צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשנות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר גלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם:

1 And it came to pass in the fourth year of king Darius, that the word of the LORD came unto Zechariah in the fourth day of the ninth month, even in Chislev; 2 When Bethel-sarezer, and Regem-melech and his men, had sent to entreat the favour of the LORD, 3 and to speak unto the priests of the house of the LORD of hosts, and to the prophets, saying: 'Should I weep in the fifth month, separating myself, as I have done these so many years?' 4 Then came the word of the LORD of hosts unto me, saying: 5 'Speak unto all the people of the land, and to the priests, saying: When ye fasted and mourned in the fifth and in the seventh month, even these seventy years, did ye at all fast unto Me, even to Me? 6 And when ye eat, and when ye drink, are ye not they that eat, and they that drink? 7 Should ye not hearken to the words which the LORD hath proclaimed by the former prophets, when Jerusalem was inhabited and in prosperity, and the cities thereof round about her, and the South and the Lowland were inhabited?' And the word of the LORD came unto Zechariah, saying: 9 'Thus hath the LORD of hosts spoken, saying: Execute true judgment, and show mercy and compassion every man to his brother; 10 and oppress not the widow, nor the fatherless, the stranger, nor the poor; and let none of you devise evil against his brother in your heart. 11 But they refused to attend, and turned a stubborn shoulder, and stopped their ears, that they might not hear. 12 Yea, they made their hearts as an adamant stone, lest they should hear the law, and the words which the LORD of hosts had sent by His spirit by the hand of the former prophets; therefore came there great wrath from the LORD of hosts. 13 And it came to pass that, as He called, and they would not hear; so they shall call, and I will not hear, said the LORD of hosts; 14 but I will scatter them with a whirlwind among all the nations whom they have not known. Thus the land was desolate after them, so that no man passed through nor returned; for they laid the pleasant land desolate.'

1 And the word of the LORD of hosts came, saying: 2 'Thus saith the LORD of hosts: I am jealous for Zion with great jealousy, and I am jealous for her with great fury. 3 Thus saith the LORD: I return unto Zion, and will dwell in the midst of Jerusalem; and Jerusalem shall be called the city of truth; and the mountain of the LORD of hosts the holy mountain. 4 Thus saith the LORD of hosts: There shall yet old men and old women sit in the broad places of Jerusalem, every man with his staff in his hand for very age. 5 And the broad places of the city shall be full of boys and girls playing in the broad places thereof. 6 Thus saith the LORD of hosts: If it be marvellous in the eyes of the remnant of this people in those days, should it also be marvellous in Mine eyes? saith the LORD of hosts. 7 Thus saith the LORD of hosts: Behold, I will save My people from the east country, and from the west country; 8 And I will bring them, and they shall dwell in the midst of Jerusalem; and they shall be My people, and I will be their God, in truth and in righteousness. 9 Thus saith the LORD of hosts: Let your hands be strong, ye that hear in these days these words from the mouth of the prophets that were in the day that the foundation of the house of the LORD of hosts was laid, even the temple, that it might be built. 10 For before those days there was no hire for man, nor any hire for beast; neither was there any peace to him that went out or came in because of the adversary; for I set all men every one against his neighbour. 11 But now I will not be unto the remnant of this people as in the former days, saith the LORD of hosts. 12 For as the seed of peace, the vine shall give her fruit, and the ground shall give her increase, and the heavens shall give their dew; and I will cause the remnant of this people to inherit all these things. 13 And it shall come to pass that, as ye were a curse among the nations, O house of Judah and house of Israel, so will I save you, and ye shall be a blessing; fear not, but let your hands be strong. 14 For thus saith the LORD of host: As I purposed to do evil unto you, when your fathers provoked Me, saith the LORD of hosts, and I repented not; 15 so again do I purpose in these days to do good unto Jerusalem and to the house of Judah; fear ye not. 16 These are the things that ye shall do: Speak ye every man the truth with his neighbour; execute the judgment of truth and peace in your gates; 17 and let none of you devise evil in your hearts against his neighbour; and love no false oath; for all these are things that I hate, saith the LORD.'

18 And the word of the LORD of hosts came unto me, saying: 19 'Thus saith the LORD of hosts: The fast of the fourth month, and the fast of the fifth, and the fast of the seventh, and the fast of the tenth, shall be to the house of Judah joy and gladness, and cheerful seasons; therefore love ye truth and peace. 20 Thus saith the LORD of hosts: It shall yet come to pass, that there shall come peoples, and the inhabitants of many cities; 21 and the inhabitants of one city shall go to another, saying: Let us go speedily to entreat the favour of the LORD, and to seek the LORD of hosts; I will go also. 22 Yea, many peoples and mighty nations shall come to seek the LORD of hosts in Jerusalem, and to entreat the favour of the LORD. 23 Thus saith the LORD of hosts: In those days it shall come to pass, that ten men shall take hold, out of all the languages of the nations, shall even take hold of the skirt of him that is a Jew, saying: We will go with you, for we have heard that God is with you.'